

Léto 2026

ZPRAVODAJ

farností Bořitov, Dlouhá Lhota a Černá Hora

Úvodní slovo

Prázdné nebo naplněné prázdniny

Po vyřízení pracovních a školních povinností přichází čas prázdnin a dovolených. Prázdné dny od starostí, povinností, úkolů, stálého nasazení. Můžeme na několik dní - školáci dokonce 2 měsíce - zpomalit životní tempo, prožít něco, na co jindy nemáme čas.

Bylo by však velkou chybou mít prázdniny od Boha, zapomenout na duchovní rozměr našeho života. To bychom se neobnovili, ale jen na chvíli zapomněli na starosti našeho života. V běžném tempu života často zapomínáme vnímat, že Bůh je skrytě přítomen ve středu všech věcí. O dovolené bychom s větší vnitřní uvolněností mohli více vnímat harmonii, krásu a pokoj stvoření i věci kolem nás. Až nalezneme tuto vnější krásu a ta se prolne s vnitřním pokojem v naší duši, tato Krása nás pak integruje, proměňuje kvalitu našeho bytí a odkrývá hlubší zdroje v našem nitru.

Tomuto prolnutí vnějšího s vnitřním, tomuto zažehnutí vnitřní jiskry v nás, říkáme meditace. Pokud rozvineme schopnost dívat se na

svět vnitřními očima, nemusíme vidět tolik nových věcí ani utrácet velké peníze za adrenalinové zážitky. O to snáze nalezneme pokoj a radost. Anglicky dovolená se řekne Holidays – původně tedy „svaté dny“. Pokud se naučíme meditovat a dívat se na svět i vnitřním zrakem, budou naše prázdniny a dovolené opravdu obohacující.

Často se stává, když lidé odjedou do cizích míst a jiných kultur, zapomenou na modlitbu nebo na nedělní bohoslužbu. Snadno se pak vytratí schopnost věci vnitřně zpracovat a integrovat. Tato nezpracovaná různorodost může v člověku zanechat rozmrzelost či zvláštní smutek, který usedá na jeho duši.

Přeji všem farníkům pěknou dovolenou a dětem mnoho velkých prázdninových dobrodružství. Ať při tom všem nezapomeneme na Pána Boha a uchováme si schopnost meditovat a dívat se na svět vnitřními očima.

*P. Jan Klíma duchovní správce
farností*

Co nás čeká

Farní pouť do Sloupu

Také letos se společně vydáme na tradiční pěší pouť k Panně Marii Sedmibolestné do Sloupu. Sejdeme se v neděli **12. července 2026** a po požehnání o. Jana vyjdeme v 6:00 hodin od křižovatky pod kostelem v Bořitově. Poutní mše svatá bude sloužena v 10:30 hodin.

Přijďte putovat s námi a prožít společný čas modlitby, setkání a povzbuzení ve víře.

Pouť Vranov

Září je tradičně časem, kdy se otevírají brány jednoho z nejvýznamnějších poutních míst naší diecéze – Vranova u Brna. Tento měsíc je spojený s oslavou Narození Panny Marie a nás zve k opuštění každodenního shonu. Sejdeme se v sobotu **12. září 2026 v 10:30 hodin** u křižovatky pod kostelem v Bořitově, odkud vyrazíme na přibližně dvacetikilometrovou trasu. Pro ty, kteří si netroufají na celou cestu, je možnost připojit se v 15:15 hodin ve Svinošicích a absolvovat posledních pět kilometrů. Cílem našeho putování bude společná večerní mše svatá s farníky z Protivanova.

Srdečně zveme všechny poutníky ke společné cestě i k účasti na večerní mši svaté. Každý z nás si nese své skryté bolesti nebo věci, za které chce děkovat. Pojďme je společně odevzdat Vranovské Panně Marii.

Svatováclavská slavnost v Bořitově

Na začátku podzimu se sejdeme u příležitosti slavnosti svatého Václava, patrona české země. V pondělí **28. září 2026 bude v 9:30** hodin sloužena mše svatá na náměstí v Bořitově u sochy svatého Václava. V případě nepříznivého počasí se uskuteční v kostele.

Svatováclavská mše je krásnou příležitostí ke společnému setkání farnosti, obce i místních spolků. Srdečně zveme všechny, aby se k této tradici připojili.

Kalendář

Datum	Událost
ne 5. 7.	Slavnost sv. Cyrila a Metoděje; sbírka na podporu fary
ne 12. 7.	Farní pěší pouť do Sloupu
ne 26. 7.	Pouť sv. Anny – Jeneč; mše svatá v 10.45
so 8. 8.	Pouť ke sv. Vavřinci – Žernovník; mše svatá v 16.00
ne 9. 8.	Pouť ke sv. Vavřinci – Černá Hora; mše svatá v 9.30 pro všechny farnosti Černá Hora - pouťové odpoledne nejen pro děti
út 11. 8.	Nový Jeruzalém – pouť za obnovu víry, Černá Hora, mše svatá v 18.00
so 15. 8.	Slavnost Nanebevzetí Panny Marie
ne 16. 8.	Poutní mše svatá – Brťov v 10.45
út 18. 8.	Farnostmi procházejí pěší poutníci na Velehrad
ne 23. 8.	Pouť sv. Bartoloměje – Dlouhá Lhota; mše svatá v 9.30 pro všechny farnosti
so 5. 9.	Orel Bořitov – Loučení s prázdninami
ne 6. 9.	Farní kavárna; sbírka na opravy fary
út 8. 9.	Svátek Narození Panny Marie

Datum	Událost
so 12. 9.	Pěší pouť na Vranov u Brna
ne 13. 9.	Koncert folkové skupiny Listověj – Bořitov v 17.00
út 15. 9.	Památka Panny Marie Bolestné
po 28. 9.	Slavnost sv. Václava – Bořitov; mše svatá v 9.30, koncert duchovní hudby v 17.00
ne 4. 10.	Farní kavárna; sbírka na opravu fary
ne 18. 10.	Misijní neděle – 100 let Papežského misijního díla; sbírka na misie
ne 1. 11.	Slavnost Všech svatých; žehnání hrobů po bohoslužbě v Bořitově a Dlouhé Lhotě, v Černé Hoře v 15.00
po 2. 11.	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé – Dušičky
ne 8. 11.	Farní kavárna; sbírka na opravu fary
Pravidelně	
1. pátek v měsíci	Návštěva nemocných – Bořitov
2. pátek v měsíci	Návštěva nemocných – Černá Hora a Dlouhá Lhota

Z farního dění

Veřejná sbírka na záchranu fresky sv. Jiří

Při letošní Noci kostelů byla zahájena veřejná sbírka na restaurování fresky sv. Jiří v kostele sv. Jiří v Bořitově.

Tato významná nástěnná malba postupně podléhá vlivu času, vlhkosti a stárnutí materiálů.

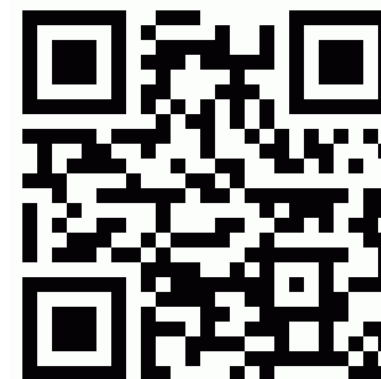
Každým rokem se ztrácejí další detaily původní malby a bez odborného zásahu hrozí její další poškození. Cílem sbírky je přispět na restaurátorské práce, které pomohou fresku zachovat pro budoucí generace.

Přispět lze jednoduše prostřednictvím QR kódu uvedeného níže. Pro ty, kteří tuto možnost nemají, je v kostele připravena označená kasička. Vložené finanční dary budou následně v plné výši odeslány na účet veřejné sbírky.

Cílová částka činí 100 000 Kč a bude použita na odborné restaurátorské práce.

Další informace o sbírce, jejím účelu a způsobech přispění naleznete na plakátu umístěném v kostele a na farních informačních kanálech.

Děkujeme všem, kteří se rozhodnou podpořit záchranu této cenné součásti našeho kulturního a duchovního dědictví.

Máme nové lavice!

Po několika letech čekání se naše kostelní lavice konečně dočkaly výměny. V dubnu byly dovezeny z rakouského Gablitzu a dnes již slouží při bohoslužbách v bořitovském kostele.

Rádi bychom při této příležitosti poděkovali všem, kteří se podíleli na jejich stěhování a montáži. Zvláštní poděkování patří „chlapům“, kteří si kvůli této akci vzali v pátek volno ze zaměstnání a věnovali svůj čas i síly tomu, aby bylo možné vše zvládnout během jediného dne. Bez jejich ochoty a nasazení by se celá akce jen těžko podařila.

Současně bychom chtěli požádat všechny návštěvníky kostela o šetrné zacházení s novými lavicemi, zejména s polstrovanými klekátky.

8

Prosíme, nepokládejte na ně obuv – ať už jsou sklopená, nebo zvednutá. U zvednutých klekátek hrozí poškození pantů, u sklopených dochází ke znečišťování čalounění. Bohužel se opakovaně stává, že jsou klekátko tímto způsobem znečištěna.

Byla by proto velká škoda, aby toto nové vybavení zbytečně trpělo a nemohlo nám dobře a dlouho sloužit.

V nejbližší době nás čeká ještě vytvoření nového pódia pod lavicemi, aby mohly být definitivně a rovně usazený. Před zimní sezónou by pak mělo být znovu namontováno také topení.

Zajímavou návštěvu očekáváme na podzim, kdy by se do Bořitova měly přijet podívat řádové sestry z Gablitzu. Budeme tak mít příležitost poděkovat osobně těm, díky nimž našly lavice nový domov právě v našem kostele.

Věříme, že nové lavice budou sloužit po mnoho dalších let a přispějí k důstojnému a příjemnému prostředí našeho kostela.

-oe-

Cykločundr 8.-10. května

V pátek ráno jsme vyrazili od nás z Býkovic na cykločundr. Byla nás pořádná parta. První den nás navíc podpořily maminky, které s námi část cesty jely, ale večer už se vydaly zpět domů a dál jsme pokračovali sami.

Během víkendu jsme zdolali několik rozhleden, včetně jedné ve výšce okolo 800 m n. m. Dojeli jsme i například na nádhernou vyhlídku nad Vírskou přehradou. Jen tam to bylo asi 110 km, takže s cestou zpět jsme najezdili přinejmenším 140 km. Všichni si sáhli na dno sil, ale nikdo se nevzdal.

9

Velkou pomocí byl Vašek Zorník, který na sebe vzal roli nákladního kola. Vpředu i vzadu vezl několik spacáků a dalších věcí.

První noc jsme spali pod plachtami u známých Zukalů, kde nás zachránily výborné táče – borůvkovo-tvarohový a makovo-švestkový. V sobotu jsme si dali skvělý oběd v Dalečíně a Doky nám koupil pohár. Tam se s námi rozloučili Kryštof, Miky a Honzík. Druhou noc jsme dlouho hledali místo na spaní, až jsme našli malý pláček v lesíku, kde jsme se všichni nějak poskládali.

V neděli jsme navštívili pouť v Osikách, po mši se oddělili Terka s Tondou a zbytek výpravy zamířil domů.

Rafael Tawa

Celý víkend nám přálo počasí, cesta byla náročná, ale naše skupina je s Dokym nezdolatelná.

Ohlédnutí za Nocí kostelů v Bořitově

Letošní Noc kostelů v Bořitově je za námi, ale skvělé dojmy v nás stále doznívají. Když se v pátek v kostele sv. Jiří otevřely dveře, nikdo nečekal, jak mimořádnou atmosféru společně prožijeme. Kostel byl po většinu večera zaplněn do posledního místa.

NOC KOSTELŮ

Věděli jste, že...?

- ...prvních 200 letáků s programem a sbírkou Donio zmizelo kosmickou rychlostí? Návštěvníci je rozebrali během úvodních dvou hodin.
- ...máme v obci neuvěřitelně talentované lidi, co si neskutečně mákají? Prezentaci o historii kostela a freskách a pamětní brožurku kompletně vytvořili Barča Zarbochová a Olda Ešner. Brožura je tak povedená, že bude ještě dlouho sloužit jako skvělý vzdělávací materiál! Pro zájemce je ke stažení na farních webových stránkách.
- ...kostel sv. Jiří dostal těsně před akcí nový „kabát“? Doslova v posledních dnech příprav zvládli Petr Kolínek a Miloš Odehnal neuvěřitelnou věc – položit v presbytáři zbrusu nový koberec.
- ...interiér rozkvetl do nevídané krásy? O impozantní a dechberoucí květinovou výzdobu, která sklidila obrovský obdiv, se postarala paní Skoupá.
- ...jsme se na kostel mohli podívat z ptačí perspektivy? Během volného programu běžely unikátní záběry kostela a obce z dronu, které pro tuto příležitost pořídil Jaromír Zarboch.

...celým večerem nás provedl náš nový soused?

Role moderátora se s profesionální lehkostí a vtipem ujal Ondřej Halámek z Městského divadla Brno.

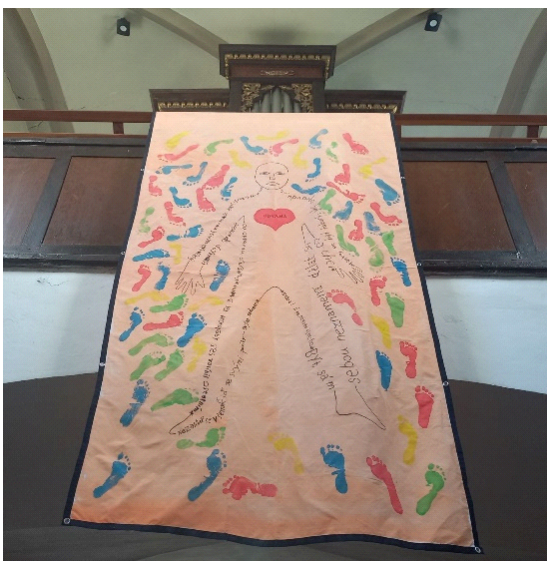
...hlavní hudební hvězdy k nám jely vlakem?

Ráchel Skleničková a Eva Blažková za námi vážily cestu až z Ostravy a Prahy.

...nevidomá klavíristka překonala samu sebe?

Ráchel Skleničková ukázala obrovskou osobní odvahu, když odhodlaně vyšlapala po schodech na naši věž až k románským oknům, aby osobně pozdravila zvony.

...do programu se otiskli i naši školáci?

Žáci ZŠ Bořitov (1. až 5. ročník) vytvořili výtvarné dílo o odvaze a každý z nich do něj otiskl svou stopu jako symbol prvního odvážného kroku.

...z gotické klenby visely obří vzkazy? Interiér zdobily dva majestátní bílé transparenty s prosbami za odvahu, sílu a moudrost.

...na schodech dohlížela profi ochranka? O bezpečný a plynulý výstup na věž se po celý večer tradičně a spolehlivě starali naši hasiči.

...naši historici byli v naprostém obležení? Komentované prohlídky PhDr. Antonína Štrofa a Ing. Mojmíra Vaňka, Ph.D., měly takový úspěch, že řečníky po skončení okamžitě obklopol dav s dalšími zvědavými dotazy.

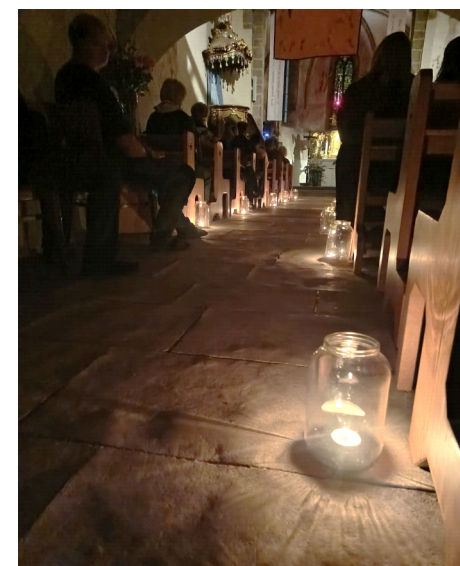

...závěr večera patřil výjimečné atmosféře při svíčkách? Když se kostel postupně ponořil do tmy a zůstal osvětlen jen plameny svící, rozezněly se varhany v podání Jaroslavy Stejskalové, Ivy Hermanové a Jiřího Hermana. Jejich interpretace nádherné hudby vytvořila neopakovatelnou atmosféru, která mnohé návštěvníky přiměla zůstat až do samého závěru Noci kostelů.

Základní poselství na závěr

Největší radost nám nepřinesla vysoká čísla návštěvnosti, ale ta neuvěřitelná atmosféra a slova chvály, která slyšíme ještě dnes. Slova jako „úžasné“, „ohromující“, „výjimečné“ nebo „nezapomenutelné“ se opakovala tak často, až jsme si s dojetím uvědomili, že týdny náročných příprav měly obrovský smysl.

Takto výjimečný večer však nevzniká sám od sebe. Za každým bodem programu stojí stovky hodin dobrovolné práce, schůzek, telefonátů, instalací a organizace.

Velké poděkování proto patří všem jmenovaným i všem těm dobrým srdcím, která sice nezmiňujeme jménem, ale která bez váhání přiložila ruku k dílu. Bez každého jednoho z vás by tento večer zkrátka nebyl tím, čím byl. V neposlední řadě patří obrovské „děkujeme“ našim návštěvníkům – za vaši přítomnost, otevřenost a skvělou energii. Věříme, že nám zachováte přízeň i do budoucna!

Děkujeme všem, kteří byli součástí tohoto příběhu odvahy.

Především však věříme, že za touto mimořádnou souhrou nestála jen čistě lidská snaha, ale provázelo nás a propojovalo vedení Ducha Svatého. Vnímáme to jako velký dar. Během letošní Noci kostelů jsme totiž neotevřeli pouze dveře naší památky. Otevřeli jsme prostor pro setkání, sdílení, lidskou blízkost a možná i pro první krok na cestě víry. Znovu se nám potvrdilo, že když se lidé spojí ve společném díle a nechají se vést Bohem, vznikají věci, které daleko přesahují veškerá naše očekávání.

Za celý tým NK Gulová a Kucharová

Nové koberce v kostele sv. Jiří v Bořitově

V roce 2026 prochází kostel sv. Jiří v Bořitově postupně dalšími příjemnými změnami. Po obnově lavic došlo také na výměnu koberců v presbytáři, které zde sloužily po mnoho desetiletí. Původní „červené“ koberce byly v kostele položeny pravděpodobně již před 40 až 50 lety.

Nové koberce jsou zátěžové, jejich celková cena činila 21 692 Kč a byly věnovány „ružencovým společenstvím“.

V nejbližší době nás ještě čeká výběr vhodného běhounu, který povede celou lodí kostela od vstupní brány až k presbytáři a prostor esteticky i funkčně sjednotí.

Hledá se nástěnkář(ka)!

Naše farní nástěnka v kostele sv. Jiří v Bořitově se brzy ocitne v těžké životní situaci. Její dosavadní pečovatelka totiž nastoupila na mateřskou dovolenou a mezi přebalováním, uspáváním a všemi dalšími radostmi rodičovství už nemá prostor věnovat se této službě.

Proto hledáme dobrovolníka či dobrovolnici, kteří by se ujali péče o farní nástěnku.

Náplň práce není nijak dramatická: občas vytisknout a vyvěsit informace, pozvánky nebo fotografie a dát nástěnce vědět, že na ni svět nezapomněl.

Dobrou zprávou je, že k dispozici je farní inkoustová tiskárna. Není tedy potřeba vlastnit tiskařský lis ani absolvovat studium grafického designu.

Velké poděkování patří všem, kteří na obnovu přispěli, i těm, kdo se podíleli na samotné pokládce koberců. Díky jejich pomoci se podařilo tuto drobnou, ale důležitou obnovu kostela uskutečnit.

-oe-

Pokud máte trochu času, smysl pro pořádek a chuť pomoci farnosti, budeme rádi, když se ozvete panu faráři nebo členům farní rady.

-oe-

Květiny pro kostel hledají nové ruce

Po mnoha letech obětavé služby přichází chvíle **poděkovat paní Skoupé**, která se s velkou péčí starala o květinovou výzdobu našeho kostela. Za všechnu její práci, čas a lásku, kterou této službě věnovala, jí patří upřímné poděkování.

Současně však hledáme někoho, kdo by na tuto krásnou službu navázal.

Ideální by byla osoba v důchodovém věku, která má vztah ke květinám a mohla by se o výzdobu kostela pravidelně starat. Velmi uvítáme také model, kdy by se na službě podílelo více lidí – například jedna hlavní (časově flexibilní) koordinátorka a jedna či dvě pomocnice či pomocníci v produktivním věku. Mnoho rukou totiž nejen více zvládne, ale také déle vydrží.

Nejde o soutěž profesionálních floristů. Stačí chuť, trocha času

a ochota přispět k tomu, aby byl náš kostel slavnostně a důstojně vyzdoben při bohoslužbách i svátcích.

Pokud vás tato možnost oslovila, nebo víte o někom, komu by mohla udělat radost, ozvěte se prosím panu faráři nebo členům farní rady.

Věříme, že se najde někdo, kdo bude ochoten převzít štafetu po paní Skoupé a pokračovat v této krásné a nenápadné službě, která již mnoho let přispívá k důstojnému prostředí našeho kostela.

-oe-

Farní pouť 16. 5. 2026

V sobotu 16. 5. 2026 všechny tři farnosti vyrazily na pouť nazvanou **Mučedníci brněnské diecéze**. Nebudu zde psát o událostech, které se staly. Koho události zajímají, může si je přečíst na internetu, v knihách apod.

Nejdříve jsme se zastavili v rodišti P. Jana Buly v Lukově. Navštívili jsme kostel a poté pamětní síň, kde jsou vystavené informační panely o událostech, které se staly. Jsou tam i obrazy, které P. Jan Bula namaloval, maloval lukovský kostel

a obec. Část prmičního ornátu, který je tam vystaven, bude součástí relikviáře. V Lukově jsme dostali kávu a zákusek.

Poté jsme se přesunuli do Babic. V Babicích byl knězem P. Václav Drbola. Místní rodák, kterému bylo v době událostí 8 let, nám vyprávěl přímo ve škole, dnes už je to obecní úřad a knihovna, co se událo. Z událostí běhal mráz po zádech. Poté jsme navštívili místní kostel, ve kterém je kříž, který vytvořil František Bílek.

Dále jsme přešli do Rokytnice nad Rokytinou, kde byla mše svatá sloužená našim panem farářem. Po mši jsme se dozvěděli něco o historii kostela. V tomto kostele byl knězem P. Jan Bula. Na místní faře jsme dostali čaj a kávu.

P. Bula tvořil kulisy pro divadlo, maloval, zpíval. P. Drbola byl spíše tišší. Ale oba se snažili pomáhat lidem. Oba kněží byli zatčeni, v cele neměli světlo, ale jejich světlo dnes vychází. Sviťte tady a teď. Pokora je největší izolace, pokora chyběla soudruhům a hvězda jim zhasla.

V závěru jsme prošli Hadcovsko-mohelskou step, odkud je výhled na jadernou elektrárnu Dukovany i vodní nádrž Mohelno. Poté jsme zamířili do Rosic ke kapli Nejsvětější Trojice, která je výjimečná tím, že v sobě ukrývá vlastně tři kostely v jednom. Kapli ještě čeká mnoho oprav, ale poutavý výklad pana Jiřího Lokaje opravdu stál za to.

V autobusu po celý den panovala dobrá nálada, i když celé dopoledne pršelo.

Cestou jsme se společně modlili, zpívali i povídali si. Pan Šustr nám navíc přiblížil historii navštívených míst a událostí s nimi spojených. Farní pouť se velmi vydařila a všichni jsme si odvezli mnoho pěkných zážitků.

Zuzana Odehnalová

První svatě přijímání v Bořitově

V neděli 17. května 2026 prožilo společenství naší farnosti radostnou slavnost prvního svatého přijímání. Poprvé přijaly Pána Ježíše ve svátosti eucharistie čtyři děti ze III. třídy ZŠ, které se na tento okamžik připravovaly během hodin náboženství i společných setkání.

Děkujeme rodičům, katechetům i všem, kteří děti na jejich cestě víry provázeli modlitbou a podporou. Zvláštní poděkování patří také těm, kdo se podíleli na přípravě slavnostní liturgie a výzdoby kostela.

Vyprošujme našim prvokomunikantům, aby jejich první setkání s Kristem v eucharistii bylo začátkem celoživotního přátelství s ním a aby se ke stolu Páně vždy rádi vraceli.

„Já jsem chléb života. Kdo přichází ke mně, nebude nikdy hladovět.“ (Jan 6,35)

První svatě přijímání na Dlouhé Lhotě

V neděli **31. 5. 2026** se na Dlouhé Lhotě konala mše svatá spojená se slavností prvního svatého přijímání, ke kterému přistoupily 4 děti:

Ondřej Musil, Anežka Palečková a Natálie Valášková z Býkovic a Anežka Sedláčková z Brťova-Jenče.

Děti z Býkovic se celý rok připravovaly s o. Michalem Cvingráfem v Lysicích a Anežka Sedláčková s o. Janem a pastorační asistentkou děkanátu Vendulou Zachovalovou v Černé Hoře.

Po mši měly děti s rodiči a hosty společný oběd v Býkovicích na Hradišti.

-pd-

Koncert K DUR

V Černé Hoře proběhl v neděli **31. května 2026** jarní koncert kuřimského pěveckého sboru K dur. Zazněly například písně Holubí dům či Skyfall od Adele, ale také skladby duchovní hudby, mimo jiné Pater Noster od současného brněnského skladatele Zdeňka Krále. Posluchači si mohli vyslechnout také svahilskou verzi modlitby Otče náš a mnoho dalších písní.

V úvodu koncertu byl připomenut biskup Josef Kupka. V kostele v Černé Hoře je vystaven také jeho originální portrét. Josef Kupka patří mezi významné rodáky Černé Hory, jeho osobnosti se věnujeme na jiném místě tohoto zpravodaje.

Zuzana Odehnalová

Zprávy z Brněnské diecéze

Blahořečení Jana Buly a Václava Drboly

V sobotu 6. června jsme mohli prožít významnou událost pro naši diecézi i celou českou církev. Na brněnském výstavišti byli při slavnostní bohoslužbě blahořečení kněží Jan Bula a Václav Drbola, kteří v době komunistického pronásledování zůstali věrní své víře a svědomí a za tuto věrnost zaplatili vlastním životem.

Slavnostní mši svatou vedl papežský legát kardinál Michael Czerny, který ve

své homilii připomněl, že noví blahoslavení nás vybízejí k odvaze stát na straně pravdy, nezapírat svou víru a nebát se vydávat svědectví i tehdy, když to není snadné.

Na bohoslužbu dorazilo více než třináct tisíc poutníků z celé republiky, stovky kněží i biskupové z českých a moravských diecézí.

Velkou radostí je, že mezi účastníky nechyběli ani zástupci všech tří našich farností – Bořitova, Černé Hory a Dlouhé Lhoty. Mohli jsme tak být osobně přítomni této historické chvíli a přivést si domů nejen vzpomínky, ale také povzbuzení k životu z víry.

Liturgická památka blahoslavených Jana Buly a Václava Drboly připadá na 17. června. Kéž se jejich příklad věrnosti, odvahy a odpuštění stává inspirací i pro naše farní společenství.

Věděli jste, že...

Na okraj beatifikace

Červen se do naší paměti české církve zapíše jako měsíc historicky prvního blahorečení na území naší diecéze. První křesťané vždy měli ve velké úctě mučedníky. Nad jejich hroby stavěli oltáře a brzy i kostely a samotný akt svatořečení byl často vykonán translací – vyzvednutím ostatků z hrobu a přenesením do kostela. V prvním tisíciletí se často kanonizovalo tzv. aklamací – lidovým prohlášením. Jakási ozvěna tohoto procesu zazněla i při pohřbu papeže Jana Pavla, kdy z davu bylo slyšet volání „Santo subito!“ (svatý ihned).

Aby v tom byl pořádek, církev na začátku 13. století stanovila, že nestačí jen „vůle lidu“, případně vůle mocných tohoto světa, ale že musí proběhnout řádný právní proces vyhrazený Apoštolskému stolci, při kterém se zkoumá život dotyčného a všechna pro i proti.

Celý proces prošel za osm století mnoha úpravami. Prvním svatým kanonizovaným podle těchto pravidel byl náš sv. Prokop, jehož svatořečení se odehrálo 4. 7. 1204. Když jsme před lety byli s církevním soudem na exkurzi v Římě, navštívili jsme i Kongregaci pro svatořečení. Vzali nás do archivu a bylo pro mě velkým zážitkem vidět třeba kanonizační spisy sv. Terezie z Avily, Karla Boromejského a další. A taky tam mají regál, kde jsou naši svatí.

Prohlášení o svatosti dané osoby je považováno za neomylné, prohlášení o blahoslaveném či ctihodném nikoli, církev může na základě objevu nových faktů své rozhodnutí přehodnotit.

Rozdíl mezi blahorečením a svatořečením je také ve formě úcty. Úcta blahorečeného se předpokládá pouze v místní oblasti, svatý pak může být předmětem veřejné úcty po celém světě, nikoli pouze v diecézi, a dostává také datum v celocírkevním kalendáři. „Rekordmanem“ v kanonizacích byl Jan Pavel II. Za 27 let pontifikátu kanonizoval 482 svatých a 1338 osob prohlásil za blahoslavené, což je více než všichni papežové dohromady. Byl to on, kdo upravil pravidla, kdy pro svatořečení už nejsou potřeba tělesné ostatky, což umožnilo svatořečení osob jako třeba Maxmilián Kolbe nebo Edita Stein.

Kanonický proces začíná na diecézní úrovni, kdy biskup utvoří komisi, která zkoumá ctnosti člověka, který je „podezřelý“ z toho, že byl svatý. Zahájení procesu musí schválit Vatikán a nesmí se začít dříve než 5 let nebo později než 30 let po smrti daného člověka. Papež má pravomoc tuto dobu zkrátit (jak to bylo třeba v případě

Matky Terezy) nebo prodloužit, prokáže-li se, že delší doba od smrti nebyla vedena např. snahou nechat vymřít nepohodlné svědky. Po ukončení tohoto kroku je zkoumaná osoba prohlášena za služebníka Božího.

Dále záleží na tom, zda to byl mučedník. Pokud ano, papež vydá prohlášení o mučednictví, které umožňuje beatifikaci. Pokud mučedníkem nebyl, je zapotřebí zázraku na jeho přímluvu; jedná se většinou o nevysvětlitelné uzdravení, jehož objektivitu lze prokázat. Mnohé naše procesy nemučedníků dlouhé roky stojí právě na chybějícím zázraku.

zahájení procesu v r. 2003

Když jsem kolem r. 2000 dokončil právnická studia, ozval se mi na podzim 2002 Otec biskup Vojtěch, že hodlá začít proces P. Buly a že by potřeboval postulátora – to je někdo, kdo celý proces vede, shání svědky, navrhuje důkazy. Vůbec jsem nevěděl, co to obnáší, a tak jsem sbíral rozumy, kde se dalo. Psal jsem si s naším polským profesorem Krukowskim, který nám přednášel kanonizační právo (vzácný člověk, byl vážně nemocný a bylo na něm vidět, že už napůl žije v nebi), domlouval jsem se s doc. Poláškem, který v Olomouci vedl některé beatifikační kauzy. Moc jsem si s tím nevěděl rady, nevěděli si rady pořádně ani na biskupství. Jen jsem se někde dočetl, že postulátor má mít razítka, tak jsem zašel do papírnictví a objednal 4 razítka. A tím celá kauza začala :-). S velkým ulehčením jsem za pár měsíců přijal zprávu, že se ze studií z Říma vrací O. Karel Orlita, který toto téma přímo studoval.

A pod jeho vedením proces nabyl jiné grády. Rozběhla se historická zkoumání, sháněli se svědkové, sbírala se svědectví a dokumenty. Popsat celý proces by bylo velmi poutavé a je toho tam tolik zajímavého a skoro až zázračného, že by to vydalo na celou knihu.

Nakonec snad jen to, že pro mě byla radost se zúčastnit obřadu vyzvedávání ostatků P. Drboly letos na jaře (byť byla velká zima a řádně jsme promokli), a pak druhý den moci být na biskupství při jejich zkoumání a odebrání částí pro relikviáře.

vyzvednutí ostatků P. Drboly ve Starovičkách

Zatímco ostatky P. Drboly jsou spolehlivě určené, ostatky P. Buly se nalézt nepodařilo, a proto bude mít v relikviářích ostatky 2. řádu - ústřížky z primičního ornátu.

zkoumání ostatků P. Drboly na biskupství

oficiální ostatky: primiční ornát a kalich P. Buly s odebranými vzorky, kapsle s ostatky

osoby zleva: odborník na relikvie z Říma, Mons. Orlita, postulátorka římské části procesu, gen. vikář P. Kafka

Naše farnost také zareagovala na výzvu z biskupství a požádali jsme o relikvii obou. Předání relikvie bylo schváleno a my nyní vymýšlíme, kde ji v kostele umístíme a jak rozvinout úctu k oběma novým blahoslaveným.

Aby totiž mohl být blahoslavený prohlášen za svatého, je potřeba zázraku, a to i v případě mučedníků. A tomu má právě napomoci úcta šířená i ve formě ostatků.

Tito dva mladí muži nám zanechali cenné svědectví o své věrnosti Bohu, lásce k lidem, odpuštění a přijetí Boží vůle. Mají nám co říct i v dnešní době, kdy mnozí opět rozdmýchávají zlobu, šíří nenávist a lži. Nenechme se zlákat pro jejich rétoriku sledující zcela jiné zájmy než veřejné dobro.

P. Jan Nekuda

Msgr. ThDr. et PhDr. Josef Kupka aneb jedno (skoro) zapomenuté výročí

V měsíci květnu byl v černohorském kostele, v prostoru před bočním oltářem Panny Marie, umístěn obraz - portrétní olejomalba - brněnského biskupa, černohorského rodáka Josefa Kupky. Tento obraz, dosud deponovaný na faře, má nám, černohorským věřícím, připomenout skutečnost, že přesně před sto lety (31. května 1926) byl ustaven do čela brněnské diecéze duchovní, který pocházel z naší obce. Narodil se v roce 1862 jako syn černohorského bednáře Josefa Kupky v domě č. p. 13 na náměstí (tento dům již neexistuje, na jeho místě byl postaven penzion) a patřil, spolu se svým bratrancem Antonínem Trávníčkem (*1860) a mladíky ze sousedství Albertem Mrázkem (*1852) a Antonínem Mackem (*1856), k nové generaci, pro kterou se po roce 1867, kdy vznikla v Rakousku-Uhersku občanská společnost, otevřela svobodná cesta ke vzdělání. Pro mladé vesnické muže prostého a nemajetného původu byla jejich budoucnost celkem jasná: studium teologie a církevní kariéra.

Josef Kupka vystudoval slovanské gymnázium a následně bohoslovecký ústav, kde byl v roce 1884, už ve svých 22 letech, vysvěcen na kněze. Po krátkém působení v Moravských Budějovicích byl vyslán na další studia na Akademii sv. Tomáše do Říma a zde získal doktorát z filozofie. Po svém návratu byl krátce středoškolským katechetou; ve svém studiu pokračoval v Olomouci, kde dosáhl doktorátu z teologie.

V roce 1890 se stal v Brně profesorem pastorální teologie a svůj předmět přednášel až do roku 1913, kdy byl jmenován sídelním kanovníkem Královské stoliční kapituly sv. Petra a Pavla v Brně. Do toho roku Josef Kupka v duchovní správě skoro nepracoval, byl to vědec a pedagog vynikajících kvalit, proslulý kazatel a řečník, autor nepřeborného množství příspěvků a článků a celé řady brožur a knižních publikací, muž hluboké osobní zbožnosti.

Po vzniku Československé republiky se církevní poměry v Brně radikálně změnily. Doposud se stávali brněnskými biskupy němečtí šlechtici, nanejvýš Němci občanského původu (s jedinou výjimkou biskupa s českými kořeny Františka Bauera) a vysoký klérus byl povšechně rakušácký, nakloněný habsburskému panovnickému domu. Brněnským biskupem byl v té době Norbert Klein, velmistr Řádu německých rytířů a jeho setrvání ve funkci ve městě, kde náhle povolil germanizační tlak, už dále nebylo vhodné, byla nutná, byť i pozvolná změna.

Josef Kupka, 31 let

V roce 1924 obdržel Josef Kupka biskupské svěcení a byl jmenován světícím biskupem brněnské diecéze. V roce 1926 rezignoval na svoji funkci biskup Klein a Josef Kupka byl následně jmenován apoštolským administrátorem s pravomocí sídelního biskupa. Proč ne hned novým biskupem? Poměry mezi mladou Československou republikou a Svatým stolcem byly v těch letech značně napjaté a až po velkém úsilí ministra zahraničí E. Beneše se v roce 1928 dospělo k přijatelnému modu vivendi, po němž se diplomatické vztahy obou států normalizovaly.

A tak až v roce 1931 mohl být Josef Kupka definitivně potvrzen jako v pořadí jedenáctý brněnský biskup, slavnostní intronizace proběhla 8. prosince 1931.

Jako biskup byl Josef Kupka všeobecně oblíbenou osobností na všech stranách, ceněna byla jeho zásadní apolitičnost, která byla po minulých letech pro diecézi skutečným požehnáním. Ve své službě dokázal využít všech svých kvalit, neuzavíral se do své pracovny, naopak svých vědomostí využíval ve správě diecéze, všeobecně byla ceněna jeho objektivita a velkorysost. Nezapomínal ani na svou rodnou Černou Horu, navštěvoval ji i mimoslužebně, někdy společně se svým bratrancem A. Trávníčkem, třebíčským děkanem, a byl vždy štědrým dárcem příspěvků černohorskému kostelu. Světil nové kostelní zvony, kříže a v roce 1935 také novostavbu školy; při těchto slavnostech působil též jako ochotný a oblíbený kazatel.

Těžké časy nastaly v období II. světové války. Po podepsání mnichovské dohody přišla brněnská diecéze v odtrženém území jižní

Moravy o 104 farnosti, ty přešly pod německou správu v Mikulově (Nikolsburg). V nebezpečí ztráty života se biskup Kupka ocitl při přepadení Polska Německem 1. září 1939. Již dle předem připravených seznamů zatkla německá tajná policie v Protektorátu několik tisíc společensky významných Čechů, kteří by mohli být zdrojem národního odporu proti okupantům. V Brně byli vězni odvezeni na Špilberk a známými gestapáckými metodami nacpáni do přeplněných kasemat. Nejstarším zatčeným byl biskup Kupka (spolu s ním se zde ocitnul kapitulní děkan P. Tenora a Msgr. J. Kratochvíl). Naštěstí byli tito duchovní, po osobní intervenci státního prezidenta Emila Háchy u říšského protektora, po několika dnech propuštěni, Ostatní zatčení byli 8. září odtransportováni do koncentračního tábora Buchenwald, kde se osvobození koncem války dočkali jen nemnozí.

Život biskupa Kupky vyhasl náhle: při vizitační cestě v kanonii premonstrátů v Nové Říši byl dne 20. června 1941 postižen srdečním záchvatem, který vyústil v rychlý skon.

V brněnské katedrále pak následoval velkolepý pohřeb, skutečně významná událost, které se účastnily špičky tehdejší společnosti s květinovými dary od státního prezidenta a členů vlády, všichni církevní hodnostáři i delegace černohorských farníků vedených farářem Aloisem Svárou. Pontifikální rekviem celebroidl královéhradecký biskup M. Pícha a rakev se zesnulým byla uložena do krypty katedrály k ostatním

Tolik tedy vzpomínka na dobu, kdy občané Černé Hory dokázali ze svého středu vygenerovat osobnost, která dokázala dosáhnout vrcholu tehdejší církevní správy v naší vlasti. Vzpomínku, která se v současné době mění jen v nostalgický povzdech, zvláště při pohledu na věru skromný houfec těch, kteří se nyní v Černé Hoře nebojí praktikovat svou víru...

biskupům, kteří zde byli pochováni; pohřeb biskupa Kupky byl zde posledním pohřbem na dalších nejméně 85 let. Po skonu Josefa Kupky byl brněnský biskupský stolec čtyři roky neobsazen, neboť by církev pod nátlakem okupantů musela jmenovat biskupem Němce, a tak se tomu raději vyhnula. Po osvobození se stal brněnským biskupem Josef Skoupý, rodák z blízké Lipůvky.

Černá Hora na začátku XX. století, vpravo rodný dům J. Kupky

František Blažek

Carlo Acutis (*3. 5. 1991 – † 12. 10. 2006)

Malý Carlo se narodil jako jedináček. Rodiče byli věřící, nechali malého Carla pokřtít. Jeho maminka mu chtěla na památku něco koupit, vybrala plyšového beránka. Kněz mamince potvrdil, že to byl dobrý nápad, protože Ježíš byl také nevinný Beránek. O Carla se starala polská chůva, která mu vyprávěla o Ježíši.

Carlo chtěl být spojený s Ježíšem. Chtěl přistoupit k prvnímu svatému přijímání, ale v Itálii k němu děti přistupují až v devíti letech. Carlo byl smutný. Rodiče poprosili biskupa, ten s ním promluvil a došel k závěru, že nic nebrání tomu, aby šel Carlo k prvnímu svatému přijímání. Potom poprosil maminku, aby mohl chodit každý den na mši svatou.

Maminka mu to dovolila. Carlo si ráno přivstane a chodí tam před školou.

Carlo nikomu neublížil, zastal se slabších dětí, vždy se snažil pomáhat. Měl schované peníze v pokladničce a neváhal je použít.

Například pomohl paní z Filipín, které onemocněla maminka a neměla dost peněz na léčbu. Vysypal vše z pokladničky, složili se i rodiče a babička. Paní za jeho pomoc byla moc vděčná.

Pak také pomáhal lidem bez domova. Koupil spacák, přinesl jídlo, napsal kartičky, kde byla adresa charity, kde mohou přespát.

Jednou měl narozeniny a mohl jít s jeho kamarádem na oběd. Od rodičů dostal peníze na dva obědy. Potkali člověka bez domova a říkali mu, že jdou do McDonald's, on jim říkal, že má hlad. Carlo neváhal a svůj oběd mu věnoval.

Doma si vzal jen těstoviny. Nebo mu maminka koupila nové tenisky, ale on je nechtěl, že mu stačí ty, které má, aby je maminka darovala jiným.

Carlo také učil děti. Říkal jim, že když chceme být svatí, je třeba chodit co nejčastěji na mši, nejlépe denně. Krátce se pomodlit každý den, dále se pomodlit růženec, přečíst si denně úryvek z Bible, chodit co nejčastěji ke zpovědi, modlit se k Panně Marii a ke svatým a prosit je o pomoc – pro sebe i pro druhé – a modlit se k andělu strážnému.

Děti se ho ptaly, jak to všechno zvládne. On jim odpověděl, že nemusí vše dělat hned, ale postupně. Třeba jít na mši svatou v neděli a k tomu přidat v týdnu další den. Zaměřit se třeba jen na jeden bod a pak postupovat dál.

Carlo sepsal eucharistické zázraky a vystavil je na internet. Říkali mu Boží influencer. Zázraky seřadil podle zemí a vytvořil informační panely. Farnosti si je mohou vytisknout a uspořádat výstavu.

LUX
TELEVIZIA

Autor: Carlo Acutis

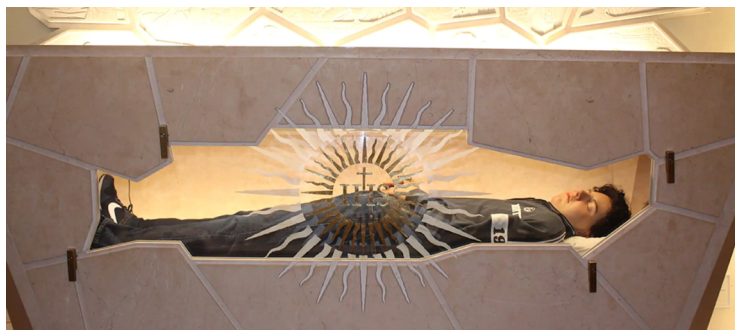
2. října 2006 měl Carlo horečku. Nejdříve si mysleli, že je to chřipka, ale horečka neustupovala. Převezli ho do nemocnice, kde zjistili, že má agresivní formu leukemie (rakovinu krve). Léčbu trpělivě snášel a obětoval Pánu „za obrácení těch, kdo to nejvíce potřebují“.

Po jeho smrti se udály zázraky. Žena, která byla na jeho pohřbu, měla rakovinu a měla podstoupit silnou chemoterapii. Začala se modlit, aby Carlo poprosil Ježíše za uzdravení. Ta žena se uzdravila.

Dalším zázrakem byla známá Acutisových, které se nedařilo mít s manželem dítě. I ona poprosila Carla, aby se za ni přimluvil. Potom otěhotněla. Největší zázrak se stal 21. 10. 2006 v Mexiku, kde v misce byla hostie potřísněná červenými

skvrnami. Zjistilo se, že šlo o tkáň lidského srdce. Hostie se proměnila v Ježíšovo srdce. Církev tento zázrak uznala dekretem z 12. 10. 2009 za pravý.

Po smrti Carla si jeho rodiče ještě přáli mít dítě, zažádali si o adopci. Jednoho dne však maminka spatřila ve snu Carla a ten jí řekl, že ještě bude maminkou. V roce 2010 se jim narodila dvojčátka Francesca a Michele.

hrob Carla Acutise v Assisi

V Brazílii byl nemocný chlapec Matheus. Trpěl vrozenou vadou slinivky břišní a nemohl jíst, musel přijímat po troškách jen tekutou stravu. V jejich farnosti byly vystaveny ostatky Carla a farnost se modlila. Matheuse tam přivedla jeho matka a kněz ho přežehnal Carlovými ostatky. Chlapec se uzdravil.

Díky tomuto zázraku se otevřela cesta k blahorečení. 10. 10. 2020 prohlásila církev Carla Acutise za blahoslaveného. Poté se stal další uznáný zázrak. V roce 2025 papež František prohlásil Carla za svatého.

*Jean-Baptiste a Marie Maillard,
kniha Boží kluk Carlo Acutis
Nakladatelství Paulínky, 2024,
přeloženo Terezou Heiderovou
Zpracovala: Zuzana Odehnalová*

Jak je to s intencí – stipendiem za mši svatou?

Byl jsem požádán, abych napsal několik slov o významu intencí – stipendia za mši svatou.

Všichni věřící mají podíl na Kristově královském kněžství, tedy schopnost proměňovat svůj život v bohoslužbu, v níž je oslavován Bůh a člověk zároveň roste k plnosti víry skrze vztah k Pánu Ježíši Kristu. Služebné kněžství má pak zvláštní úkol zpřítomňovat velikonoční oběť Krista, z níž pramení milost pro celý život církve i jednotlivých věřících.

Na Kristovu oběť, největší Boží dar, nestačí jedno slovo ani jeden pojem, protože její obsah je mnohvrstevnatý a nelze jej vyčerpát jednoduchým vyjádřením. V Kristově oběti jedná Bůh v Trojici, sestupuje do našeho zraněného světa, aby nás pozvedal a daroval nám svého oživujícího Ducha. Tento Boží čin často nazýváme obětí, avšak tento pojem se může – pokud je vytržen z tajemství víry – snadno vyprázdnit.

Jedním z úkolů kněze je, aby tento zprostředkující Boží čin nebyl

zbaven svého obsahu. Kněz má tedy zvláštní moc, ale také zodpovědnost vůči Božimu činu lásky. Má tedy na jedné straně odpovědnost a na druhé straně i privilegium vložit jako první do Božího činu lásky lidskou odpověď – akt lidské důvěry vůči přicházející Boží sebedarující pomoci.

Intence za mši svatou je také vyjádřením podpory apoštolského a pastoračního života farnosti. Kněz často jedná jménem celé farní obce, ať už při jednání s úřady, nebo při setkáních s lidmi mimo farnost. Jako pastýř doprovází seniory i nemocné, vysluhuje svátosti umírajícím a zároveň podporuje rodiny a děti, které potřebují pomoc a povzbuzení.

Intence je tak i výrazem solidarity s celou farností, zvláště s těmi, kdo jsou nejslabší, skrze službu kněze jako prostředníka. Snad tento krátký exkurs pomůže lépe porozumět tomu, jak se můžeme podílet na životě našich farností.

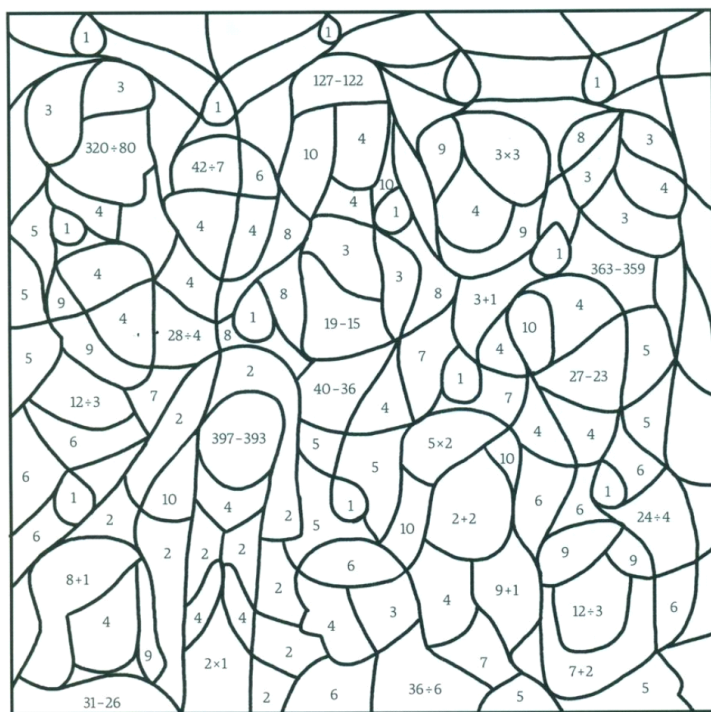
*P. Jan Klíma duchovní správce
farností*

Pro pobavení

Po Ježíšově nanebevstoupení byli učedníci spolu a modlili se. Ježíš jim slíbil, že jim **pošle Ducha Svatého**, který jim pomůže, dodá odvalu a povede je. Když Duch Svatý přišel, učedníci dostali sílu mluvit o Ježíši a šířit radostnou zprávu do celého světa.

Vybarvi tento obrázek podle barevného kódu. Zjistíš, jak Ježíš seslal svého Ducha Svatého. Víš, jak se této události říká?

● = 1   ● = 2   ● = 3   ● = 4   ● = 5   ● = 6   ● = 7   ● = 8   ● = 9   ● = 10

***

deti.vira.cz

Děkujeme všem, kteří se podílejí na tvorbě našeho farního zpravodaje. Chcete se přidat? Pro adventní číslo uvítáme vaše příběhy, zamyšlení i drobné inspirace. Své příspěvky můžete zasílat na **zpravodaj@farnostboritov.cz**.

Přijaté texty mohou být redakčně upraveny pro potřeby jednotné úpravy zpravodaje.